

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U RIJECI
Rijeka, Frana Supila 16

Broj: KO-DO-3212/2020
Rijeka, 30. travnja 2026.
SB/SB

OPĆINSKOM SUDU U RIJECI

Na poslovni broj: K-721/2019

Na temelju članka 38. stavak 2. točka 10. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj: 152/08, 76/09, 80/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25, 13/26, dalje: ZKP/08) u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Dušana Petrinića, zbog kaznenog djela iz članka 139. stavka 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 152/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, dalje: KZ/11), protiv presude Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj: K-721/2019-80 od 30. siječnja 2026., podnosim slijedeću

Ž A L B U

- zbog odluke o kazni, sukladno članku 471. stavku 1. ZKP/08.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Općinski sud u Rijeci (dalje: sud) je okrivljenika Dušana Petrinića (dalje: okrivljenik) proglasio krivim da je počinio jedno kazneno djelo protiv osobne slobode - prijetnjom, opisano i kažnjivo po članku 139. stavku 2. KZ/11 i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci, s time da je na temelju čl. 56. KZ/11 okrivljeniku izrekao uvjetnu osudu na način da se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ukoliko okrivljenik u roku od 2 (dvije) godine ne počinii novo kazneno djelo.

Prilikom odlučivanja o izboru vrste i mjere sankcije sud je olakotno cijenio činjenicu da okrivljenik prije predmetnog događaja nije bio osuđivan, njegovu dob i imovinske prilike, dok otegotne okolnosti nije utvrdio, kako navodi, u mjeri koja bi opravdavala izricanje strože kazne, cijeneći i činjenicu da je od predmetnog događaja prošlo puno vremena te da u međuvremenu protiv okrivljenika nisu pokrenuti neki drugi kazneni postupci.

Uzimajući u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja, smatram da je sud pogrešno cijenio kao olakotnu okolnost činjenicu da u vrijeme počinjenja kaznenog djela nije bio osuđivan, jer se činjenica osuđivanosti okrivljenika utvrđuje i vrednuje na samom kraju dokaznog postupka, pa je posljedično tome, izrečena kazna okrivljeniku svakako preblaga, jer nije ni bilo osnova za izricanje uvjetne osude, slijedom čega se, suprotno tvrdnjama suda, neće ni ostvariti svrha kažnjavanja.

Naime, izricanje bilo kakve uvjetne osude pretpostavlja pozitivnu prognozu glede budućeg ponašanja okrivljenika, a u konkretnom slučaju nema osnova za takvu prognozu, posebice kada se uzme u obzir činjenica da je okrivljenik višestruko pravomoćno kazneno osuđivan zbog istovrsnih kaznenih djela na štetu iste žrtve (tzv. specijalni povratnik) i to: presudom Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj: K-804/2015 pravomoćnom 16.06.2020. zbog kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/11 i kaznenog djela oštećenja tuđe stvari iz članka 235. stavka 1. KZ/11 na uvjetnu kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci uz rok kušnje u trajanju od 1 godine, te presudom Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj: K-683/2017 pravomoćnom 17.03.2022. zbog kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/ na uvjetnu kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci uz rok kušnje u trajanju od 1 godine.

Smatram da sud kaznenu osuđivanost okrivljenika pogrešno propušta cijeliti kao otegotnu okolnost, ne pridajući joj pravi suštinski značaj i dajući pogrešne razloge koji bi opravdavali izricanje uvjetne osude okrivljeniku ocjenom da okrivljenik u vrijeme počinjenja ovog kaznenog djela nije bio osuđivan, te niti ne konstatira da je isti pravomoćno osuđen u dva navrata zbog istovrsnih kaznenih djela prijetnje na štetu iste oštećenice, odnosno da je tzv. specijalni povratnik, niti vrednuje činjenicu koju u svojoj obrani navodi sam okrivljenik da je u katastrofalnim odnosima sa oštećenicom i članovima njezine obitelji i danas i u predmetno vrijeme.

Izrečenom kaznom potrebno je ostvariti sve svrhe kažnjavanja iz čl. 41. KZ/11 te utjecati na okrivljenika i na druge osobe da shvate pogibelnost činjenja kaznenih djela i nužnost primjerene kazne počiniteljima kaznenih djela, što u konkretnom slučaju, izricanjem uvjetne osude okrivljeniku, nije moguće ostvariti.

Obzirom na sve navedeno, smatram da ne postoji ni minimalna vjerojatnost da će ovako izrečena uvjetna osuda pozitivno djelovati, kako na okrivljenika, tako ni na druge osobe, jer je za okrivljenika svakako preblaga i neprimjerena težini počinjenog djela, a cijeneći sve karakteristike ličnosti okrivljenika te osobne i obiteljske prilike okrivljenika i njegov teško narušeni odnos sa oštećenicom i njezinom obitelji i danas, neprimjerena i načelu individualizacije te se njome neće ostvariti svrha ni generalne ni specijalne prevencije.

Stoga, radi ostvarivanja svrhe kažnjavanja, izražavanja društvene osude zbog počinjenja kaznenog djela, jačanja povjerenja građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava, utjecaja na počinitelja i sve druge da ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibelnosti činjenja kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja, a uz primjenu načela individualizacije,

p r e d l a ž e m

da nadležni drugostupanjski sud prihvati žalbu i preinači pobijanu presudu u dijelu odluke o kazni, na način da okrivljenika osudi na strožu kaznu u primjerenom trajanju.

ZAMJENICA
OPĆINSKE DRŽAVNE ODVJETNICE
Suzana Bulić